

Uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia, czyli jakie?

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 26, styczeń 2018 09:57

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 4382

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami, badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami podlega, z zastrzeżeniem ust. 4, osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu jej zdrowia. Stosownie zaś do art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b u.k.p., starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na badanie lekarskie, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia.

Powyższe regulacje prawne nie wskazują zatem precyzyjnie, jakie zastrzeżenia należy uznać za wystarczające do skierowania danego kierowcy na badania lekarskie. Mowa jest w nich bowiem tylko, by były one uzasadnione i poważne. Oznacza to, że właściwy organ administracji, po otrzymaniu informacji, poddającej w wątpliwość należyłą zdolność psychofizyczną kierowcy, winien przeprowadzić postępowanie celem oceny, czy w konkretnym, badanym przypadku zastrzeżenia te są rzeczywiście tego rodzaju, iż uzasadniają wydanie decyzji w oparciu o powołane wyżej przepisy. Sformułowanie, że mają być one uzasadnione oznacza zatem przede wszystkim, iż winny być one oparte na wiarygodnych podstawach. Za takie zaś z pewnością można uznać opinię psychiatryczno-psychologiczną stwierdzającą, że C. S. jest uzależniony od alkoholu i wymaga leczenia odwykowego w warunkach ambulatoryjnych, jak i orzeczenie sądu o zastosowaniu wobec niego obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego.

Nie ma przy tym znaczenia, co akcentuje skarżący, że ww. opinia psychiatryczno-psychologiczna została wydana na potrzeby innego postępowania niż administracyjne. Jeśli bowiem wynikały z niej uzasadnione wątpliwości co do stanu zdrowia strony pod kątem możliwości kierowania pojazdami, to nie można skutecznie zarzucać organowi, iż wziął pod uwagę zawarte w takiej opinii wnioski, zwłaszcza, że stanowiły one podstawę do wydania przez sąd powszechny postanowienia orzekającego obowiązek poddania się przez skarżącego leczeniu odwykowemu. Organ dokonując oceny zaistniałej w tym przypadku sytuacji, miał bowiem na względzie cel ustawy o kierujących pojazdami, to jest zapobieganie zagrożeniom w ruchu drogowym. Dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym niezbędne jest bowiem czuwanie nad tym, aby osoby mające uprawnienia do kierowania pojazdami miały wymaganą w tym zakresie sprawność i to nie tylko w chwili ubiegania się o uprawnienia, ale również w okresie późniejszego z nich korzystania. W interesie społecznym pozostaje by wszyscy kierowcy posiadali predyspozycje zdrowotne do prowadzenia pojazdów silnikowych, w sposób który nie będzie zagrażał nie tylko ich zdrowiu i życiu, lecz również zdrowiu i życiu wszystkich, innych użytkowników dróg.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 listopada 2017 r. I OSK 96/16

Źródło: [CBOSA](#)